

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/3/2013
Identifikačné číslo spisu: 3812010259
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Toman
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:3812010259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému E. M. , pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného E. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. októbra 2012, sp. zn. 3 To 108/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. M. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. júla 2012, č. k. 3 T 83/2012-99, bol obvinený E. M. uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 7.1.2012 v čase o 14.15 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci Pravenec, okres Prievidza, po tom, čo voči obvinenému boli použité hmaty a chvaty sebaobrany za účelom spacifickovania obvineného a jeho predvedenia, sa tento počas služobného zákroku, ako i bezprostredne po ňom, vyhrážal usmrtením a ublížením na zdraví poškodenému príslušníkovi PZ ppráp. Y. G., nar. XX.XX.XXXX, ČOZ XXX XXX, služobne zaradenom na Obvodné oddelenie PZ Nitrianske Pravno, z dôvodu, že ako príslušník Obvodného oddelenia PZ v Nitrianskom Pravne vykonával zákrok voči obvinenému a takisto v tomto konaní pokračoval aj v služobnom vozidle počas eskorty na Obvodné oddelenie PZ Nitrianske Pravno, ako aj v priestoroch Obvodného oddelenia PZ Nitrianske Pravno, pričom konaním obvineného nedošlo ku škode na majetku, ani k poškodeniu zdravia ppráp. Y. G..

Okresný súd uložil obvinenému E. M. podľa § 324 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený odvolanie čo do výroku o treste. Krajský súd v Trenčíne na jeho podklade preskúmal napadnutý rozsudok len v časti výroku o treste, ako i správnosť a zákonnosť konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený E. M. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., teda s odôvodnením, že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

V dovolaní obvinený namietol, že nedal súhlas s konaním verejného zasadnutia dňa 15. októbra 2012 bez svojej prítomnosti, ako tvrdil na predmetnom verejnom zasadnutí jeho obhajca. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil pre svoj nepriaznivý zdravotný stav, keďže trpí koronárnou chorobou srdca, pričom zásielku s predvolaním neprebral.

Dovolateľ nepoprel spáchanie skutku, avšak nakoľko je zamestnaný, má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu a závažné zhoršenie zdravotného stavu, navrhol dovolaciemu súdu, aby prehodnotil výrok o treste a uložil mu peňažný trest.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza, ktorý poukázal na skutočnosť, že predvolanie na verejné zasadnutie bolo po opakovanom neúspešnom pokuse o doručenie obvinenému E. M. uložené dňa 20. septembra 2012 na pošte a následne po neprevzatí v odbernej lehote, vrátené späť. Zásielka sa teda v zmysle fikcie doručenia považovala za doručení dňa 25. septembra 2012. Zároveň na predmetnom verejnom zasadnutí obhajca obvineného tlmočil, že obvinený vie o termíne verejného zasadnutia a súhlasí s konaním vo svojej neprítomnosti.

Prokurátor považoval postup krajského súdu za zákonný, so zachovaním práva obvineného na obhajobu, preto dovolaciemu súdu navrhol dovolanie podľa § 392 zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným E. M. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Prievidza t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. teda, že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Obvinený namietal porušenie práva na obhajobu, keď krajský súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, po preštudovaní spisového materiálu, zistil, že obvinený pri výsluchoch konaných dňa 7. januára 2012 a 8. januára 2012 uviedol ako adresu na doručovanie písomností svoje trvalé bydlisko, t. j. Pravenec č. XXX s tým, že písomnosti sa mu majú doručovať

poštou. Po podaní obžaloby si obvinený súdne zásielky v odbernej lehote nepreberal. Obžaloba spolu s trestným rozkazom, proti ktorému podal obvinený odpor, ako aj predvolanie na hlavné pojednávanie konané dňa 20. júla 2012 mu boli doručené prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Ilava.

Zo zápisnice z predmetného hlavného pojednávania vyplýva, že obvinený naďalej uviedol ako adresu trvalého pobytu Pravenec č. XXX, ktorá je aj adresou na doručovanie písomností.

Po predložení veci Krajskému súdu v Trenčíne na vykonanie odvolacieho konania, predseda senátu vytýčil termín verejného zasadnutia na 15. októbra 2012 s tým, že na daný deň predvolal obvineného E. M., jeho obhajcu a prokurátora. Nakoľko adresát zásielky nebol dňa 19. septembra 2012 na adrese doručovania zastihnutý, dňa 20. septembra 2012 bolo vykonané opakované neúspešné doručenie a následne v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte v Pravenci.

Verejného zasadnutia konaného dňa 15. októbra 2012 sa zúčastnil zvolený obhajca obvineného, ktorý uviedol, že klient súhlasí s tým, aby sa verejné zasadnutie konalo bez jeho prítomnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, predseda senátu vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. por. do vlastných rúk sa doručuje obvinenému obžaloba a predvolanie.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. por. ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienčnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Z predloženého spisu vyplýva, že v zmysle ust. § 66 ods. 3 Tr. por. sa po neúspešnom novom pokuse o doručenie zásielka s predvolaním na verejné zasadnutie uložila na pošte a po uplynutí lehoty na vyzdvihnutie sa v rámci fikcie doručenia považovala za doručenú.

Zároveň odvolací súd pri skúmaní, či sú zachované podmienky konania verejného zasadnutia, vychádzal z tvrdenia obhajcu obvineného, že tento súhlasí s konaním zasadnutia vo svojej neprítomnosti. Súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti jeho vyjadrenia, preto postupoval správne a v súlade so zákonom, keď verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obvineného.

Ohľadne namietaného trestu považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že dovolací súd je v rámci dovolacieho konania viazaný dovolacími dôvodmi v zmysle ustanovenia § 371 Tr. por., pričom výšku a druh trestu je oprávnený posudzovať len vo vzťahu, či nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V danom prípade súd prvého stupňa obvinenému uložil zákonný a primeraný trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý Trestný zákon stanovuje za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. teda nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného E. M. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.